

af den omhandlede Afgift, der var den eneste personlige Afgift, der dengang paahvilede Hovedstadens Beboere. Da derhos under disse Forhandlinger Beløbet af de indkommende Præste-, Degne- og Klokkerpenge havde vist sig i Stigning, blev det ved en allerhøieste Resolution af 3die August 1847 allernaadigst bestemt, at denne Sag indtil videre maatte stilles i Bero.

Siden den Tid have Forholdene imidlertid i væsentlige Henseender forandret sig.

Paa den ene Side er Trangen til en fast normeret Forhøielse af Præstepengene bleven endmere følelig end tidligere, idet deres Størrelse, langt fra at være vedblevet at stige i de siden 1847 forløbne Aar, tværtimod have udviklet en ikke ringe Synken, og skjøndt de nu paany have begyndt at hæve sig, dog endnu ikke have naaet det Beløb, som de udgjorde i Aarene 1846 til 1848. Men paa samme Tid medføre Forholdene, at det Beløb, der for 13 Aar siden vilde være blevet anseet som tilstrækkeligt til Diemedet, neppe mere kan ansees derfor, deels paa Grund af de almindelige Coniuncturer, der have forandret Forholdet mellem rede Penge og Livsforbrødenhederne, deels paa Grund af den større Usikkerhed i Geistlighedens og Kirkebetjentenes Indtægter, der er, og endmere vil kunne blive, en Følge af Sognebaandets Løsning, deels endelig paa Grund af den Udvidelse af Antallet af geistlige Embedsmænd, der enten allerede har fundet Sted, navnlig ved Delingen af Trinitatis Menighed, eller vil forestaae i den nærmeste Fremtid.

Paa den anden Side er der i de senere Aar allerede indført her i Staden en almindelig personel Besætning, der nu ønskes endmere udvidet som en almindelig Skat paa Formue og Leilighed eller Indkomst, til Fordeel for Communen; og ligesom der herigjennem erholdes en hensigtsmæssig Basis for Paaligningen af et bestemt Beløb af Præste-, Degne- og Klokkerpenge, saaledes vilde den Uvillie, som denne Afgift paa Grund af dens hidtilværende Udredelsesmaade har mødt hos en stor Deel af Hovedstadens Befolkning, finde forøget næring, saafremt den skulde vedblive som en særskilt Skat med dens nuværende Blanding af

Frivillighed og Tvang, ved Siden af den almindelige Ligning af en Formue- og Leiligheds- eller Indkomstskat.

Derhos er der navnlig ved Grundlovens § 82 foregaaet den Forandring i Rescript af 5te September 1814, at ikkun Medlemmerne af Folketirken nu ere pligtige til at yde denne Afgift, medens de, der ikke ere Medlemmer af noget her i Landet anerkjendt Troessamfund, skulde erlægge dens Beløb til Skolevæsenet.

Ministeriet har derfor foranlediget, at Spørgsmaalet om en Forandring i de nugældende Regler om Udredelsen af den omhandlede Afgift paany er blevet gjort til Gjenstand for Forhandling saavel med Geistligheden, som med Communalbestyrelsen, og Resultatet deraf indeholdes i det Rigsdagen forelagte Udkast til en Lov angaaende denne Sag.

Hensigten med denne Lov har været at tilveiebringe en Normering, for en passende Arrække ad Gangen, af den omhandlede Afgift til et bestemt Beløb, der i Forbindelse med den forventede Skat paa Formue og Leilighed eller Indkomst skulde paalignes Hovedstadens Beboere, og der skulde fordeles mellem Hovedstadens Geistlighed og Kirkebetjente, saaledes at der sikres de nu ansatte Embedsmænd og Betjente som fast Løn, hvad de have oppebaaret af Præste-, Degne- og Klokkerpenge i Gjennemsnit af de sidste 5 Aar, men at Ministeriet iøvrigt forbeholdes Ret til at fordele det mellem de Geistlige og Kirkebetjentene, efter Hensyn til deres Embeders eller Tjenesters Beskaffenhed.

I Forbindelse hermed har Ministeriet anseet det for naturligt og hensigtsmæssigt, at den Fritagelse for at erlægge Præstepenge efter Rescript af 5te September 1814, der har været tillagt de thds-lutheriske Menigheder, Medlemmerne af Hof- og Slotsmenigheden samt de ovenmeldte Embedsmænd og Betjente ved Militairtaterne, hæves, saaledes at alle Beboere af Staden, der paalignes Skat efter Formue og Leilighed eller Indkomst, alene med den af Grundlovens § 82 flydende Undtagelse, for Fremtiden indbrages under den paatænkte Ligning af Præste-, Degne- og Klokkerpenge. Det er en Selvsølge, baade at den særskilte Inddrøvning af Præstepenge i Hof- og Slots-